

2008. március

Böjtmás hava

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

XIII.évf. 3.szám

A tél elhúzódott. Ami kis hó maradt,
Felszívta a nap, meg beitta a föld.
Csak itt-ott az árok mélyén rongydarab,
Mely a fehér király palástjából szakadt.
A partokon immár kizsendül a zöld.

Egy-egy kerek barna föld a szántóföldön:
ez az elment télnek nedves lábnyoma.
S egy-egy kerek kis zöld, réten, legelőkön:
a megjött kékszemű tavasz lábnyoma.

Óh ibolyaszemű, mosolygó kikelet,
Mennyire vártam már megjöveteledet!
Vártam már a télen, kályhám előtt ülve,
belemélázva a parázsló tűzbe.

Vártam reggelenkint, mikor ablakomról
leolvastotta a nap a jégvirágot,
és a házeresről lecsüggő jégrojtából
egy-egy nagy kristálycsap könnyezve
leválott.

Gárdonyi Géza
Március (részlet)

Szövegtanúk

A Biblia éve van. A Szentírás hitünk egyik fő forrása. Megbecsüljük, ennek megfelelően bánunk vele? Rendelkezésünkre áll teljes szövege anyanyelvünkön, modern fordításokban. Van otthon Bibliánk, szoktuk rendszeresen olvasni? A Nagyböjt kiváló alkalom, hogy rossz szokásokat elhagyjunk, és helyettük jókat felvegyünk: ha eddig mostohán bántunk Bibliánkkal, ezentúl gyakrabban vegyük le a polcra, és olvassuk.

Január utolsó hétfőjén Balthazar Zsolt jóvoltából kivételes alkalmunk nyílt arra, hogy bepillantsunk a Könyvek könyvének történetébe, és megtekintsük a jelenleg ismert legrégebbi és egyben legteljesebb példányának, az úgynevezett Vatikáni Kódexnek a facsimile/faksimile kiadását. Pontos történetét nem ismerjük, de feltehetőleg egyike azon ötven Bibliának, amelyek

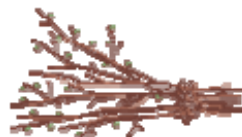
nek készítését – a kereszténység államvallássá tétele után – maga Nagy Konstantin rendelte el.

Modern korunkban könnyen elfelejtjük, hogy még néhány száz évvel ezelőtt is milyen bonyolult – és ennek megfelelően milyen drága – volt egy ilyen terjedelmű könyv előállítása. Maga a hordozó – amely az ókorban leggyakrabban papirusz vagy pergamen volt – is jelentős anyagi értéket képviselt – pl. Szentírásonként 50 birka bőre kellett a szükséges pergamenmennyiséghez –, de ilyen értelemben kifejezhetetlen az a szaktudás és szemrontó munka, amely egy-egy ilyen kézzel írt kódex elkészítéséhez elengedhetetlen volt.

A tökéletességre törekszünk, közben minduntalan saját és mások hibáiba botlunk. Ennek fényében különösen érdekes egy korunkra véglegesnek tekintett szöveg születésének története. Bármennyire gondosan végezték munkájukat a másolók, be-becsúsztak hibák, elírások. A későbbi korok másolói gyakran nem mertek változtatni az elírásokon, máskor merészen javítottak – vagy a szövegben vagy a lapszélen –, akár tévesen is, ami viszont később a következő „kiadás” szövegének integráns részévé válhatott. Aprólékos munkával kódexek családfái deríthetők fel, továbbá sok kétértelmű, vagy nehezen értelmezhető szentírási hely magyarázásában segít ez a „visszafelé nyomozás”, néhány esetben viszont ma sem – vagy ma már végképp nem – tudjuk, az adott szövegrész mit jelenthet(ett). Az a meglepő (?), hogy a Szentírás szövegének eme „rongálódásai” egyetlen esetben sem érintenek a hit szempontjából fontos részeket. Ha összehasonlítjuk a nagyjából egykorú profán szövegekkel, a Szentírásról azt lehet igazolni, hogy a szövegek írásban rögzítése viszonylag korán megtörtént, áthagyományozása pedig szokatlanul pontos és hűséges volt. Tagadhatatlanul felismerhető ebben az isteni Gondviselés műve, hiszen minden történelmi hányattatás ellenére megőrzött számunkra a Szentírás néhány olyan régi kiadása – ezeket szövegtanúknak is nevezik –, amelyek alapján – szemben a XIX-XX. századi, a Biblia hitelességét kétségbevonó kritikusokkal, és a legújabb kori ámitókkal (vö. Da Vinci kód) – nyugodtan kijelenthetjük, hogy a ma használt szöveg megfelel annak, amit már az őskeresztények közösségei is sugalmazottak tanítottak.

Rengeteg érdekességet tudhattunk még meg, most csak arra emlékeztetnék ismételtén, hogy vegyük elő a Szentírást, és olvassuk, hiszen abban Isten üzenetét találjuk.

Dr. Molnár Gábor

Gergely-napi szél, Szent György napig él.

József kezessége, jó év kedvessége.

Újlaki Arcok

Vikuk Gyula

1958-ban születtem Kárpátalján, Szolyva kis városában, a Latorca folyó partján. Édesapám esztergályos mester, édesanyám bolti eladó volt. Van egy két évvel idősebb nővérem. Egy átlagos négy fős család voltunk. A szüleim vallásos emberek voltak, vasárnap templomba jártak. Nekünk, gyerekeknek nem volt kötelező, mert feketelistára kerülhettünk, és ez a jövőnkre nézve hátrányos lehetett. Hittan az iskolákban azokban az időkben nem volt, de annyit gyerek fejjel is éreztünk, hogy van Isten, ha már ismerős párttagok is Húsvétkor titokban másokkal vitették a templomba az ételt szentelni. Karácsony vagy Húsvét ünnepén elmentem én is a templomba. Volt ilyenkor valami nem hétköznapi, ami szép, tiszta és szent.

Ungváron ismerkedtem meg Jutkával, aki zongora tanárnőnek tanult, és ő is Szolyván lakott, tőlünk nem messze. 1984-ben elvégezte a zenei főiskolát, és ezt követte a polgári házasságunk. A feleségem nagyszüleinek köszönhető, hogy otthon, családi körben a görögkatolikus pap Isten nevében is összeadott minket. Házasság után a feleségemet fölvtették a lemergi állami zeneakadémiára, ami sok változást hozott az életünkbe. Lembergbe költöztünk, albérletbe. Jutka tanult nappalin, én az Elektron gyárban dolgoztam. Boldogok voltunk, és egy év múlva 1985-ben megszületett Katalin kislányunk. Visszaköltöztünk Szolyvára, Jutka levelezőn folytatta a tanulást, én tanári állást kaptam a szolyvai élelmiszeripari technikumban, ahol három évig informatikát és elektrotechnikát tanítottam. Közben folyamatosan romlott az életszínvonal. A szovjet birodalom szétesése után Ukrajnában már a pénz is megszűnt, helyette papír kuponok voltak forgalomban. Közben Jutka sikeresen diplomázott, és a szolyvai zeneiskolában dolgozott. Elkezdtem építeni, bővíteni a házunkat, de a megélhetés egyre nehezebben ment.

Jutkának Magyarország volt a gyerekkori álma. Többször járt Budapesten. A családban mindenki beszél magyarul. Hallottuk itt-ott, hogy az emberek mennek külföldre. Felmerült a kérdés nálunk is: menni vagy nem menni. Jutka egyszer csak határozottan kijelentette, hogy menjünk, és a magyar rokonainktól megkapva a befogadó nyilatkozatot, beadtuk az Ungvári Magyar Konzulátusra az áttelepedési kérelmünket. Hosszas huzavona után, rá egy évre, már majdnem a reményt is feladva, váratlanul, 1992-ben megkaptuk az engedélyt, amikor már második gyermekünket vártuk. Próbáltam gyorsabban intézni az ügyeket, hogy a kislányunk Magyarországon szülessen meg, de nem sikerült. 1992 augusztusában megszületett Zsuzsika lányunk. Megkereszteltük a szolyvai katolikus templomban, ahol Kati lányunkat és minket is kereszteltek. Természetesen újszülött gyerekkel nem mehettünk sehova, illetve én telepedtem át elsőként, mentem előkészíteni a szükséges anyagiakat. Másfél év után jöttek csak utánam. Nem kellett sok idő ahhoz, hogy megértsem, mennyire irreálisan képzeltük el az életet Magyarországon, és mennyire könnyelmű volt a döntés. Rájöttem, hogy a nyelvtudásomat, mind a magyart,

mind a németet, még sokat kell fejleszteni, ha valamilyen szakmában szeretnék dolgozni.

Sok mindenbe beleváltunk, próbálkoztunk, tele volt az életünk megpróbáltatásokkal. Erre az időre tehető, hogy közelebb kerültem az újlaki templomhoz, majd a közösséghez. Itt lett Zsuzsi elsőáldozó. A Gyuri atya által szervezett lelki táborok sok erőt adtak a mindennapi helytálláshoz. A lelki gyakorlatokat vezető emberek hatása kihat a mindennapi életemre. Most, visszagondolva belátom, hogy nem lehet csak a saját erődben bízva élni, előre haladni. A lelkiállapotnak döntő szerepe van. Istenbe vetett hit nélkül, különösen a mai világban, de gondolom minden időre is érvényes, nem lehet lelki erőt, egyensúlyt megtartani, különösen a megpróbáltatásokban. Hit nélkül a családi élet nem lehet igazi, kiegyensúlyozott. A kísértések, a saját önző érdekek képesek egymás ellen fordítani az embereket, rombolni. Ez így érvényes az egész társadalomra is. Bízom benne, hogy a mi gyermekeink is rájönnek a hitbéli életnek a fontosságára, és szebb, tisztább, erősebb országot építenek.

2005-ben sikerült a Lajos utcában első lakásunkhoz jutni. Én Hatvanban dolgozom villamos mérnökként. Ott-hon szeretek barkácsolni, festeni. Jutka a fővárosi csatornázási műveknél ukrán üzleti referensként kapott állást. Mellette zongorát tanít az inárcsi zeneiskolában. Katalin lányunk az ELTE egyetemen pszichológiát tanul, Zsuzsika a Móróc Zsigmond Gimnáziumban elsős, és már több éve a pasaréti Kapisztrán cserkészcsapat tagja.

Ez hát a mi kis családuknak, már tizenhat éve Újlakon. Épp itt az ideje, hogy megismerjük egymást.

Vikuk Gyula

† Szabó Zoltán (1937-2008)

„Én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20)

Amikor az Újlaki Hangok feleségével együtt bemutatkozásra kérte, a fenti idézetet választotta mottóul Szabó Zoltán. És valóban, vele volt az Úr minden nap, földi élete végéig. Felesége gondos ápolása mellett Urunk kegyelme segítette a súlyos betegség elviselésében. Vele volt az Úr halálában is, melynek jeleként február első péntekén szólította magához.

Köszönjük Zoli bácsinak újlaki szolgálatát, a pénzsámolást, esetenként műszaki segítséget. Adj, Urunk, örök nyugalmat neki, és az örök világosság fényeskedjék neki. Nyugodjon békében. Amen.

A képviselőtestület

legutóbbi üléséről

Az ülés szokás szerint imával kezdődött, melyet ez alkalommal Szabó Zoltán testvérünkért ajánlottuk föl. Majd a Biblia évének jegyében Jüling Erika egy rövid részletet olvasott fel a Szentírásból.

Ezután a 2007. évi számadást és a 2008. évi költségvetést Harmat Péter ismertette. A tavalyi évben saját bevételünk a plébánia fenntartási költségeire volt elegendő. A hittantermek fűtőkorszerűsítése főegyházmegyei, a hittantermek tetőcserepeinek cseréje és a templom belső lábazatának befejezése viszont II. kerületi támogatásnak köszönhető. A 2008. évben is a megnövekedett rezsi költségeket figyelembe véve csak pályázati pénzből tudunk építészeti munkákat tervezni: a plébánián a kapucsere és a csatornahálózat feltárása lenne sürgető feladat, a templomban pedig a sekrestye és előterének korszerűsítés-felújítása vált halaszthatatlanná. Ebben az évben a Főegyházmegye és a II. kerületi Önkormányzaton kívül a III. kerületi Önkormányzathoz is adtunk be pályázatot.

A számadás és költségvetés tárgyalása közben a hitéleti és karitás feladatok is szóba kerültek, melynek súlyát a számok sokszor nem adják vissza, e témák részletes megbeszélésére más alkalommal kerül sor. A testület mind a számadást, mind a költségvetést elfogadta, megköszönve könyvelőnknek precíz munkáját.

Ezután a nagybójtai programokat ismertette András atya: keresztutakat, triduumot, nagybójtai előadást. Megbeszéltek, hogy a Biblia évében egy Szentírást kihelyezünk az egyik oltárra. Az ülést a Szentháromság dicsőítésével fejeztük be.

H.Z.E.

A szegény asszony két fillérje...

...jutott eszembe a februári képviselőtestületi ülésen, amelynek fő témája a tavalyi költségvetés zárszámadása és az idei tervezet volt. Takarékos gazdálkodás mellett jutott azért mindenre, s hasonló tendencia várható 2008-ban is.

Amikor azonban elhangzott a kérdés, hogyan tehetnénk szert több bevételre, nemigen volt ötlet. Ott az jutott eszembe: hát úgy, hogy többet adunk az egyházközség javára.

Aztán továbbgondolva, arra jutottam, hogy bizony mindnyájan tehetnénk picit többet a közösségünkért. Kicsit több időt, energiát, munkát, fáradságot - és anyagiakat is.

Vállalunk-e áldozatot, amikor pl. az egyházi „adót” fizetjük be, vagy annak mértéke nem haladja meg a fölöslegünk csekély részét? Bár az egyházmegyei zsinat rendelkezése (61.§) az évi nettó jövedelem legalább 1%-át tartja kívánatosnak, önkéntességen alapul a hozzájárulásunk.

Arra kellett rájönnöm, hogy bizony én nem áldozok ennyit erre a célra. De miért is nem? Igazán megvalósítható célkitűzés pedig és lelkiismereti kötelesség. Nagyon sok tervünk valósulhatna meg, ha mindnyájan így vélekednénk. Én a saját gyakorlatomat felülvizsgálom. Nem hagyom pl. decemberre, amikor amúgy is sok a fizetnivaló, hanem év közben igyekszem befizetni, akár két részletben is.

Sokan azt se tudják, hogy kellene egyházi „adót” fizetni, magam is csak 4-5 év után eszméltem rá, amikor György atya valakinek mondta. A perselybe dobott pénz *nem* egyházközségi hozzájárulás!

Testvérek, tudom, hogy egyre nehezebb körülmények között élünk, hogy a közüzemi számlák a csillagos eget verdesik, s a többi kiadás sem csekély. Mégis, több áldozatot kellene vállalnunk egymásért, az Egyházért. Emlékezzünk: Jézus a szegény asszonyt állítja példaként elének, aki egész megélhetését a perselybe dobta.

Jüling Erika

IGE-IDŐ

„Ha valaki nem engedelmeskedik a ... tanításnak, azt jegyezzétek meg, és kerüljétek a társaságát, hogy észre térjen. De ne bánjatok vele úgy, mint ellenséggel, hanem feddjétek meg, mint testvéreket.” (2Tessz 3, 14-15)

Kedves testvérek!

Kemény beszéd ez, ki hallgathatja? – kérdezhetnénk a fenti sorokat olvasván. Hiszen hány meg hány keresztényt ismerünk, aki nem engedelmeskedik a krisztusi tanításnak! Azokat mind kerüljük? Meg aztán: mennyire keresztényi dolog magára hagyni valakit, aki éppen tévelyeg? Biztos, hogy Pál apostol ezt így értette?

Igen. Szokatlan megoldása egy (akkor is, most is) felbukkanó problémának ez a javaslat, de a keresztény közösség védelmére szolgál. Ha ugyanis szó nélkül túrjuk, hogy némelyek nem a krisztusi normák szerint élnek, összejárunk velük és hallgatunk a helytelen életvitelükről, akkor úgy tűnhet, mintha elfogadott volna a viselkedésük. Ez pedig egy idő múlva a normák fellazulásához, s a keresztény közösség széteséséhez vezethet.

Viszont hogyan találhat vissza, ha nem törődünk vele? Hogyan erősödhet meg, ha nincs, aki biztassa? Nem kell hátat fordítanunk neki, testvérek, csak kerülnünk egy időre, hogy legyen ideje gondolkodni és a helyes döntést meghozni. Ehhez azonban szembesítenünk kell őt azzal, hogy rossz úton jár, s letért arról a bizonyos szűk ösvényről, amely az életre vezet.

Ez viszont azt jelenti, hogy semmiképp se kerülhetjük el a konfrontációt. S leginkább ez tart minket vissza attól, hogy megfeddjünk bárkit is, hiszen az nagyon kellemetlen szituációt hozhat. De ha visszatéríthetnénk valakit, és nem tesszük meg a magunk féltése miatt, akkor súlyos mulasztást követünk el, amellyel egyszer el kell majd számolnunk.

A feladatunk tehát adott. Ha szeretettel végezzük, akkor sem bennünk, sem a másik emberben nem okozhat maradandó sérülést.

Jüling Erika

Miserend:

hétfő, csütörtök és szombat: 18⁰⁰

kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsőpénteken :18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

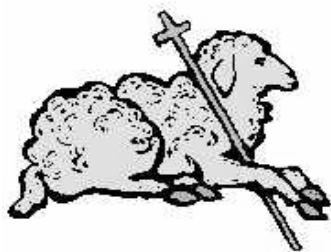
Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után,
és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és
minden hónap első szombatján a szent-
misék után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hó-
nap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a
szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

A nagyböjti időszakban kedden és pénteken reggel 7-kor
együtt imádkozzuk a laudest, pénteki napokon este 1/2 6-
kor keresztút, utána szentmise.

Gitáros mise a hónapban, 9-én 30-án a 9⁰⁰ szentmisén.

- 2.V. Nagyböjt 4. vasárnapja. Laetare Jerusalem kórusos mise.
- 8.Szo. Kiscelli keresztút 15⁰⁰ kezdettel
- 9.V. Nagyböjt 5.vasárnapja. A perselypénzt a sekrestye felújítására fordítjuk.

15.Szo. **Szent József és Nemzeti ünnepünk**

16.V. Virágvasárnap. ½ 11-kor énekes nagymise, a szentmisén bar-
kaszentelés, templomi körmenet.

**A szent három napon reggel 7-1/2 9-ig gyóntatás a temp-
lomban.**

20.Cs. **Nagycsütörtök** – a szentmise az utolsó vacsora emlékére este
6 órakor kezdődik, utána virrasztás a templomban.

21.P. **Nagypéntek** – szigorú böjti nap, este ½ 6-kor keresztút, utána
kezdődik a szertartás.

22.Szo. **Nagyszombat** – 7⁰⁰-tól egész nap a szent sír látogatása, a hús-
vétí vigiliát ünneplő szentmise 19⁰⁰-kor kezdődik, utána fel-
támadási körmenet.

23.V. **Húsvét vasárnap** - A 9⁰⁰ szentmise után ételszentelés, ½ 11-
kor énekes nagymise

24.H. Húsvét hétfő – vasárnapi miserend

30.V. Húsvét 2. vasárnapja (Az Isteni irgalmasság vasárnapja)

31.H. **Urunk megtestesülésének hírüladása**
(Gyümölcslő Boldogasszony)

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda:(Bécsi út 32. : 335–3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár** (bejárat a plébánia udvaráról): vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰.

Tea délelőtt minden hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjas klub: minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szt. István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Családi események

A keresztség szentségében részesült:
február 3-án Ress Klára Anna, 17-én
Glaser Natália Zsuzsanna.

Halottaink:

Szabó Zoltán (70),
Varga István (69).

Virágvasárnap, a 9⁰⁰-ás szent-
misén Passiót éneklünk, kér-
jük a kedves híveket, hogy a
közös énekpróbára ¾ 9-re jöj-
jenek a templomba.

Hírek, hirdetések

- **Kiscelli keresztutat tartunk** március 8-án, szombaton, 15⁰⁰ órai kezdet-
tel. Találkozó a Bécsi út és a Kiscelli utca sarkán.
- **A Kecse hegyen** a gyermekek keresztútjára március 9-én ½ 4 órakor ke-
rül sor, az elmélkedést Kemenes Gábor atya vezeti. Találkozó ¼ 4 kor a 65-ös
busz végállomásától 1200 m-re parkolóban (második parkoló).
- **„Aki értünk a keresztet hordozta”** címmel Dr. Szuromi Szabolcs An-
zelm atya tart előadást március 10-én, hétfőn, 19⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet
hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.
- **Triduumot tartunk** március 13-tól 15-ig (csütörtöktől szombatig) az esti
szentmisék keretében. A lelki gyakorlatos szentbeszédet Parádi Gyula atya
tartja. Szeretettel ajánljuk mindenkinek a húsvéti készület eme kiváló lehető-
ségét.
- Akik személyi jövedelemadójuk 1-1%-áról rendelkezhetnek, azok szíves
figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (technikai száma:0011),
valamint a plébániához tartozó Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítványt,
melynek adószáma: 18083440-1-41.